

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Directorivm Inqvisitorvm F. Nicolai Eymerici Ordinis Prædicatorum

Nicolaus <Eymericus>

Venetiis, 1607

Sixtus III.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13589

sapienter egit, Ecclesię suę haud sufficienter prouidisset, quod est nefarium asserere. & quamuis plu-
 res per orbem Ecclesię instituta fuerint, & plures Episcopi, id est, plures greges, & ouilia plura, & pa-
 stores plures: omnes tamen sub vno pastore, & in vno grege, & in vno ouile continebantur, sicut & hodie
 continentur: quia vnus est Christi thalamus, vna sponsa, vnum ouile, & vnus pastor, & omnium epi-
 scoporū vnus episcopus Romanus p̄sul, beati Petri successor, & Iesu Christi Vicarius. Petrus enim
 in Antiochia primum sedit, deinde Romam venit. Vnde cum persecutionem fugiens, vellet abire, à
 Domino prohibitus est, & hic glorioso martyrio vitam finauit, successore Clemente substituto, & atq;
 ita in hanc vsque diem seruatum est, vt qui Romę sederet antistes rite institutus per legitimum ele-
 ctionis tramitem, tanquam Aaron vocatus à Domino, hunc omnes Christianę plebes, omnes popu-
 li, omnes reges, omnes clerici, omnes episcopi tanquam Iesu Christi Vicarium, & beati Petri successo-
 rem, vniuersalis Ecclesię caput ac rectorem & duces venerati sint. Inter quos plurimi pro Christi
 nomine à periculis & periculis cruciatus, & morte multati, coronam martyrij susceperunt: plurimi
 confessores egregij, vita, moribus, & doctrina fulgentes, quamuis sine sanguinis effusione, non tamen
 sine periculis & labore, ac voluntate parata pro conferuanda sacri Euangelij auctoritate moriendi, ad
 celestem gloriam peruenere: vt Gregorij, Damasi, Leonis, Innocentij, Bonifacij, Benedicti, & alia no-
 mina, inter quę tertius claruit Eugenius, ex monasterio Sancti Anastasij ad summum sacerdotium
 euocatus, ad quem diuus Bernardus monachorum pater, non minus doctrinę fulgore, quàm vitę
 sanctimoniam illustris, inter multa, huiusmodi verba conscripsit: Indagemus, inquit, adhuc diligentius
 quid sis, quam geras videlicet personam pro tempore in Ecclesia Dei. Tu es sacerdos magnus, sum-
 mus Pontifex, tu princeps Episcoporum, tu hæres Apostolorum, tu primatu Abel, gubernatu Noe,
 patriarchatu Abraham, ordine Melchisedech, dignitate Aaron, auctoritate Moytes, iudicatu Samuel,
 potestate Petrus, vnctione Christus. Tu es, cui clauis tradita, cui oues credita sunt, Sunt & alij quidem
 cœli ianitores, & gregum pastores, sed tu tanto gloriosius, quanto & differentius verunquę præ illis
 nomen hæreditasti. Habent illi assignatos sibi greges singulis singulos, tibi vniuersi crediti vni su-
 mus. Nec modo ouium, sed & pastorum, tu vnus omnium pastor. Hęc Bernardus ad Eugenium III.
 scribit, cui supremam & omnimodam in Ecclesia potestatem concedit. Quod ille de tertio restatur
 Eugenio, hoc nos de quarto, & omnibus alijs Romanis Pontificibus profiteamur, quia dignitatis est
 auctoritas. Liqueat igitur vnum in Ecclesia caput esse, & vnus principem: quia pax populi ex vno re-
 ctore dependet, & pluralitas principum discordiam parit, Christus Ecclesię suę in vltimo testamen-
 to pacem reliquit, & pacem multis verbis commendauit. Dedit ergo & regimen pacis vnicum, id
 est, Monarchicum, sub beato Petro, & successoribus eius administrari, cuncta præcipiens clauibus il-
 lis commissis, & cura gregis demandata. Hęc nos de Romani Pontificis auctoritate, & potestate sen-
 tentiam, cui & congregare generalia Concilia, & dissoluere datum est: qui etsi filius est propter regenera-
 tionem, propter dignitatem tamen pater habetur: & sicut & filiationis causa venerari debet Ecclesiam,
 tanquam matrem; ita & prælationis causa præfertur ei, vt pastor gregi, princeps populo, rector fami-
 lię. Cum bis & generalis Concilij auctoritatem, & potestatem complectimur, quem ad modum
 æuo nostro Constantiæ, dum ibi fuit Synodus vniuersalis, declaratum definitumque est. Veneramus
 enim Constantien. Concilium, & cuncta, quę processerunt à Romanis Pontificibus nostris præces-
 soribus & approbata, inter quę nullum inuenimus vnquam fuisse ratum, quod stante Romano iudubi-
 tato præfule, absque ipsius auctoritate conuenerit: quia non est corpus ecclesię sine capite, & omnis
 ex capite desinit in membra potestas. Hęc nostra sententia est, filij: hęc credimus, & profiteamur: hęc
 iam senes, & in Apostolatus apicē constitui pro veritate asserimus: si quę vel vobis, vel alijs conscripsi-
 mus aliquando, quę huic doctrinę repugnent; illa, tanquam erronea, & iuuenilis animi parum pen-
 sata iudicia, reuocamus, atque omnino respuimus. Datum Romę apud Sanctam Petrum vj. Kalen.
 Maias, anno Millesimo quadringentesimo sexagesimo tertio,

S I X T V S I I I I.

*Dilecto filio Vicario venerabilis fratris nostri Episcopi Bononiensis in spiritualibus
 generali.*

*Asserere, non esse hæreticum à demonibus expectare responsa, multa scandala generauit, & ideo de
 ea re iubetur inquiri.*

Edita anno Do-
 mini 1473.

Ex Directorio
 Sabellano fol.
 424.

I L E C T E fili, Salutem & Apostolicam benedictionem.

N V N C I A T V M est nobis, nonnullos ordinis Sanctę Marię de Monte Carmeli
 fratres, rãte fuisse temeritatis, vt veriti nõ sint disputãdo, & prædicando in nostra ciui-
 tate Bononiensi, eiusq; Comitatu asserere, non esse hæreticū & à puritate fidei alienū,
 demonū expectare responsa: ob q; aduersus ipsius fidei puritatē scandala multa exorta
 videntur. Nos id indigne molesteq; ferentes, & de præmissis certam noticiam non
 habentes

A habentes, discretioni tuæ per presentes committimus & mandamus, vt omni opportuna adhibita diligentia, & industria veram notitiam habere cures: an sit, qui fuerint huiusmodi assertores, & quæ scandala propterea sint exorta. Quidquid autem in præmissis inuenieris in scriptis authentice redactum, ad dilectum filium Franciscum de Toletum notarium, & Datarium nostrum domesticum, sub tuo sigillo transmittas: vt ab eo de omni re certiores facti, quid agi conueniat, auctore Domino, statuere valeamus. Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub annulo piscatoris, die decimo septimo Iunii, Mille- simo quadringentesimo septuagesimo tertio, Pontificatus nostri anno secundo.

L. Griffus,

INNOCENTIVS VIII.

Tribuitur potestas Inquisitoribus procedendi contra hæresim sine sectam maleficorum.

B De eodem argumento tractat alia extrauagans Alexandri Papæ VI. incip. Cum acceperimus, & alia extrauagans Hadriani VI. incip. Dudum; & alia Leonis, quæ suis locis in hoc bullario inferuntur: tamen autem ceteris Inquisitoribus destinantur, ad omnes generaliter referendæ sunt, & vide Bartholomæum Spineum in libro de strigibus, cap. 3.

INNOCENTIVS Episcopus seruus seruorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.

Edita anno Do-
mini 1484.
Habetur im-
pressa in prin-
cipio. Malci
Maleficorum
Iacobi Spren-
gerij.

I S V M M I S desiderantes affectibus, prout pastoralis sollicitudinis cura requirit, vt fides catholica nostris potissime temporibus vbique augeatur, & floreat, ac omnis hæretica prauitas de finibus fidelium procul pellatur, ea libenter declaramus ac etiã de nouo concedimus, per quæ huiusmodi pium desiderium nostrum votiuum sortia- tur effectum; cunctisque propterea per nostræ operationis ministerium, quasi per prouidi operatoris sarculum erroribus extirpatis, eiuſdem fidei zelus & obseruantia in ipsorum corda fidelium fortius imprimatur. Sane nuper ad nostrum non sine ingenti molestia peruenit auditum, qd in nonnullis partibus Alemanix superioris, necnon in Maguntinen. Colonien. Treueren. Saltz- burgen. & Bremen. prouincijs, ciuitatibus, terris, locis & diocæſibus complures vtriusque sexus per- sonæ, propria salutis immemores, & à fide catholica deuſantes cum dæmonibus incubis & succu- bis abuti, ac suis incantationibus carminibus, & conjurationibus alijsque nefandis superstitijs & sor- tilegis, excessibus criminibus & delictis, mulierum partus, animalium foetus; terræ fruges, vinearum vvas, & arborum fructus; necnon homines, mulieres, pecora, pecudes, & alia diuersorum generum animalia; vineas quoque, pomeria, prata, pascea, blada, frumenta, & alia terræ legumina perire, suf- focari, & extingui facere, & procurare, ipsosque, homines, mulieres, iumenta, pecora, pecudes & animalia diris tam intrinsecis, quàm extrinsecis doloribus & tormentis afficere, & excruciare, ac eos- dem homines ne gignere, & mulieres ne concipere, virosque in vxoribus, & mulieres ne viris actus conjugales reddere valeant, impedire: si dem præterea ipsam, quàm in sacri susceptione batifini su- ſceperunt, ore sacrilego abnegare: Aliaque quam plurima, nefanda, excessus, & crimina, instigante hu- mano generis inimico, committere & perpetrare non verentur, in animarum suarum periculum di- uinæ maiestatis offensa, ac perniciosum exemplum ac scandalum plurimorum. Quodque licet dile- cti filij Henrici institoris, in prædictis partibus Alemanix superioris, in quibus etiam prouinciæ, ciuitates, terræ, diocæſes, & alia loca huiusmodi comprehensa fore censentur: necnon Iacobus Spren- ger, per certas partes linearum Rheni, ordinis Prædicatorum, & Theologiæ professores, hæreticæ pra- uitatis Inquisitores per litteras Apostolicas deputati fuerunt, prout adhuc existunt; tamen nonnulli clericici & laici illarum partium, quærentes plura sapere quàm oporteat, pro eo quod in litteris depu- tationis huiusmodi prouinciæ, ciuitates, diocæſes, terræ, & alia loca prædicta, illarumque personæ ac excessus huiusmodi nominatim & specificè expressa non fuerunt, illa sub eisdem partibus mini- me contineri, & propterea præfatis Inquisitoribus in prouincijs, ciuitatibus, diocæſibus terris & lo- cis prædictis, huiusmodi Inquisitionis officium exequi non licere, & ad personarum earundem su- per excessibus, & criminibus antedictis, punitionem, incarcerationem, & correctionem admitti non debere pertinaciter asserere non erubescunt. Propter quod in prouincijs, ciuitatibus, diocæſibus, ter- ris, & locis prædictis, excessus, & crimina huiusmodi non sine animarum earundem euidenti ia- ctura, & æternæ salutis dispendio remanent impunita. Nos igitur impedimenta qualibet, per quæ ipsorum Inquisitorum officij executio, quomodolibet retardari posset de medio submouere, & ne labes hæreticæ prauitatis, aliorumque excessuum huiusmodi in perniciem aliorum innocentem sua venena diffundat, opportunis remedijs prout nostro incumbit officio, prouidere volentes, fidei zelò ad hoc maxime nos impellente, ne propterea contingat, prouincias, ciuitates, diocæſes, terras, & lo- ca prædicta sub eisdem partibus Alemanix superioris debito Inquisitionis officio carere, eisdem Inquisitoribus in illis officium Inquisitionis huiusmodi exequi licere; & ad personarum ea- rundem, super excessibus & criminibus prædictis correctionem, & incarcerationem, & punitionem admitti debere, perinde in omnibus & per omnia, ac si in litteris prædictis prouinciæ, ciui- tates, diocæſes, terræ, & loca ac personæ, & excessus huiusmodi nominatim, & specificè expres-